

Kammarebo Torp.

Den förste torparen torde vara Johannes Nilsson vilken med h. Ingrid Svensd. står fadder vid barndop hos efterträdaren år 1786. Denna händelse och makarnas död är det enda som visar deras existens. Ingrid dog 93, 75 år gl. varav födelseår 18. Mannen dog 97, 76 år gl. varav f. 21. Födelseerna återfinnas icke i kyrkoboken varför sannolikt inflyttade.

År 1782 antecknas: "Vigdes drängen Nils Johansson på Kammarebols Torp och pigan Elin Jönsdotter ifrån Eskhult. Bo på förenämnda torp" Mannen var f. 54 i Långhult, Krogsredes s:n. sannolikt, ehuru ej bevisbart, son till ovanstående Johannes. H. f. 52, var d. till åb. Jöns Nilsson i y. Eskhult. Makarna fick fyra barn varav två dog i barnåren en d. utfl. och den fjärde tog plats som piga på skilda ställen och dog i 30 års åldern. Hust. Elin dog 94 24/12 i barnsbörd. Mannen gifte om sig den 25/10 95 med Johanna, dotter till åb. Per Månsson i y. Dämhult, och var född 61. Även i detta äktenskap föddes fyra barn varav en d. föddes redan den 1/3 96 och blev piga i Prästg. i 14 års åldern men kom hem. Anledningen anges vara lungsot i högsta grad. "Intet hopp om bättring". Hon dog emellertid inte utan tog plats som piga på skilda ställen, fick barn som dog efter ett par år, och gifte sig med Bartel Christiansson på torpet Åshuset u. Axet. (Båtsm. Bartel Gryta) En s. Johannes blev torpare efter fadern och de övriga barnen dog i barnåren. Nils dog 1816 av feber och h. 19 av Bröstfeber.

S. Johannes Nilsson, f. 1798, gifter sig 1818 med pig. Christina Andersd. f. 1797 och d. till Anders Ingelsson på Gässelia torp. Makarna fick fem barn varav fyra dog i barnåren. M. bytte torp med efterföljande och flyttade med make och en d. till Bökåsen u. ö. Måsared 1825.

Näste torpare var således Anders Svensson med h. Eva Britta från torpet Bökåsen. Makarna hade ett barn och fick ännu ett under vistelsen på torpet. Det sistnämnda dog i barnåren varefter makarna med sin dotter flyttade redan år 1828, först till Ugnhult, sedan år 29 till Smethult u. ö. Måsared.

Efter denne kom Bengt Olsson, f. 1797, son till åb. Olof Nilsson i Bästhult. Han gifte sig år 1828 med pig. Marta Andersd. f. 04 obekant var. Makarna fick under sin tid på torpet tre söner av vilka två utfl. den tredje blev snickare och torpare efter fadern på Lilla Böket.

I byn förrättades nämligen laga skifte de åren och åbon eller hem-äg. Christian Eliasson köpte torparens rättigheter för 100 R.d.r. och erhöll alla hus. Torpets areal utgjorde vid övergången i nutida mått 0,91 ha åker. 2,09 ha äng och 6,49 ha utmark, tills. 9,50 ha. Den nytillträdande erhöll därtill sin andel av byns utmark. Härmed var torpet hemmansdel.

Bengt med maka och s. utfl., först till Slättåkra 1836 men redan efter ett par år återkom han och köpte fyra "geometriska tunnland" på byns utmark och bosatte sig där. Platsen kallades för Lilla Böket som bebyggdes och odlades. Här fick makarna ytterligare tre barn av vilka två dog i ungdomsåren och det tredje utfl. Mannen dog 69 och hustrun 80.

Den förutnämnde s. Johannes, f. 35, gifte sig år 71 med pig. Eva Johansd. f. 35 i Krogsred. Hon hade en s. som utfl. till Amerika och båda fick en d. år 71.

Bengtsson förvandlar torpet till 1/96 mtl, men avfl. med fam. till torpet Gunnars-torp u. Bästhult 1886.

Som torpare inskrives åren 94—98 Sverina Mårtensd. f. 52, och d. till torparen Mårten Olofsson å Wråen u. Bästhult. Hon bodde här med en syster, som skrives som idiot och sinnessjuk, och åldriga föräldrar. Föräldrarna fl. till en son i L. Glöshult, Severina med syster till Lilla Björkönen u. Elmed där de skrivas inhyses, och därifrån till Grytebruket u. St. Glöshult år 1902.

Därmed är torpets historia slut.

Källa Artur Johansson: Drängsereds torp och stugor, Hembygdsboken 1972

För att spara på utrymme har sekeltalen ej upprepats, t.ex. 1709 26 34 1801 07 11 o.s.v. detta i enlighet med kyrkobokföringen. Stavningen har följt nämnda bokföring, t.ex. Axed = Axet; Elmed = Älmö; Eskhult = Åskhult; enka = änka, m.fl. Förkortningar har använts, såsom d = dotter, döttrar; s = son, söner; gl = gammal; h = hustru; hem.eg. = hemmansägare; åbo = åbo, åbon. (Åborätt är här ständig och ärftlig besittningsrätt till jordbruksfastighet på vissa villkor, men ej äganderätt, vilken så småningom förvärvades genom köp, och då blev åbon hem. äg.)